



LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr.105-XV din 13 martie 2003
privind protecția consumatorilor

nr. 187 din 22.07.2016

Monitorul Oficial nr.306-313/657 din 16.09.2016

* * *

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art.I. – [Legea nr.105-XV din 13 martie 2003](#) privind protecția consumatorilor (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr.176–181, art.513), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Preambulul se completează în final cu textul „ , și Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 171 din 7 iulie 1999”.

2. Articolul 1:

la noțiunea „durată de funcționare”, cuvântul „specifice” se substituie cu cuvântul „funcționale”;

noțiunea „declarație de conformitate” va avea următorul cuprins:

„*declarație de conformitate* – asigurare scrisă, bazată pe o decizie luată în urma unei evaluări, prin care producătorul sau reprezentantul său autorizat confirmă cu certitudine că produsul este conform cu cerințele specificate;”

noțiunea „plasare pe piață” se substituie cu noțiunea „punere la dispoziție pe piață” cu următorul cuprins:

„*punere la dispoziție pe piață* – furnizare pe piață a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare în cadrul unei activități comerciale în schimbul unei plăți sau în mod gratuit;”

la noțiunea „viciu (deficiență) ascuns”, cuvântul „control” se substituie cu cuvântul „verificare”;

la noțiunea „distribuitor”, cuvintele „plasează produse pe piață” se substituie cu cuvintele „pune la dispoziție pe piață produse”;

articolul se completează cu 4 noțiuni cu următorul cuprins:

„*cerințe declarate* – orice declarații publice privind caracteristicile principale ale produselor făcute de vânzător, producător sau reprezentantul autorizat al acestuia, în special prin publicitate sau prin etichetare;

garanție – orice angajament asumat de vânzător, prestator sau producător față de consumator, fără solicitarea unor costuri suplimentare, de a restitui prețul plătit, de a repara sau de a înlocui produsul cumpărat, serviciul prestat, ori de a se ocupa de produse, servicii în orice mod, dacă acestea nu corespund condițiilor enunțate în declarațiile referitoare la garanție sau în publicitatea aferentă;

licitație deschisă – metodă de vânzare prin care comerciantul oferă produse sau servicii consumatorilor, care participă sau au posibilitatea de a participa în persoană la licitație, prin intermediul unei proceduri de licitare transparentă, concurențială, condusă de un adjudecător și în care ofertantul câștigător este obligat să achiziționeze produsele sau serviciile;

reparație – în caz de neconformitate, aducere a unui produs în conformitate cu contractul de vânzare-cumpărare.”

3. Articolul 2:

la alineatul (1), cuvîntul „esențiale” se substituie cu cuvîntul „principale”;
articolul se completează cu alineatele (2¹) și (3¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Prezenta lege reglementează aspecte privind vînzarea produselor și garanțiile asociate acestora, precum și a produselor ce urmează a fi fabricate sau prelucrate și care sînt achiziționate în baza unui contract de vînzare-cumpărare.”

„(3¹) Prevederile art.16¹, 18, 18², ale art.18³ alin.(1) – (11) și ale art.18⁴ nu se aplică:

a) produselor second-hand care sînt vîndute prin procedura licitației deschise, la care consumatorul are posibilitatea să participe personal;

b) produselor vîndute în urma confiscărilor, în cadrul procedurii de executare silită sau în baza unui alt act emis de instanțele judecătorești;

c) apei și gazelor naturale, energiei electrice și energiei termice care nu sînt puse în vînzare în volum limitat sau în cantitate fixă.”

4. Articolul 7:

la alineatul (2), cuvintele „plasate pe piață” se substituie cu cuvintele „puse la dispoziție pe piață”;

la alineatul (3), cuvintele „plasarea pe piață” se substituie cu cuvintele „punerea la dispoziție pe piață”, iar cuvintele „obligatorii stabilite în documentele normative sau” – cu cuvintele „esențiale, prevăzute în reglementările tehnice aplicabile sau în documentele normative, ori”;

la alineatele (4), (5), (6) și (7), cuvintele „plasarea pe piață” se substituie cu cuvintele „punerea la dispoziție pe piață”;

la alineatele (8) și (9), cuvîntul „documentația” se substituie cu cuvîntul „documentele”.

5. La articolul 8 litera a), cuvintele „să plaseze pe piață” se substituie cu cuvintele „să pună la dispoziție pe piață”.

6. Articolul 12:

la alineatul (2), cuvintele „să plaseze pe piață” se substituie cu cuvintele „să pună la dispoziție pe piață”, iar cuvîntul „negociat” – cu cuvîntul „încheiat”;

la alineatul (4), după cuvintele „înlocuirea gratuită ori” se introduc cuvintele „reducerea corespunzătoare a prețului sau”, după cuvintele „produsului, serviciului” – cuvintele „prin rezoluțiunea contractului pentru acest produs, serviciu”, iar cuvîntul „documentația” se substituie cu cuvîntul „documentele”;

la alineatul (5), după cuvintele „înlocuirea gratuită ori” se introduc cuvintele „reducerea corespunzătoare a prețului sau”, iar după cuvintele „produsului, serviciului” – cuvintele „prin rezoluțiunea contractului pentru acest produs, serviciu”.

7. La articolul 13 alineatul (6) litera g), după textul „art.18” se introduce textul „și 18¹”.

8. La articolul 16 litera b), cuvîntul „calitative” se substituie cu cuvîntul „principale”.

9. Legea se completează cu articolul 16¹ cu următorul cuprins:

„**Articolul 16¹**. Conformitatea produselor cu specificațiile cuprinse în contractul de vînzare-cumpărare

(1) Vînzătorul este obligat să livreze consumatorului produse care sînt în conformitate cu contractul de vînzare-cumpărare.

(2) Se consideră că produsele sînt în conformitate cu contractul de vînzare-cumpărare în cazul în care:

a) corespund descrierii făcute de vînzător și au aceleași calități ca și produsele pe care vînzătorul le-a prezentat consumatorului ca mostră sau model;

b) corespund scopului specific solicitat de către consumator, scop făcut cunoscut vînzătorului și acceptat de acesta la încheierea contractului de vînzare-cumpărare;

c) corespund scopurilor pentru care sînt utilizate în mod normal produsele de același tip;

d) fiind de același tip, prezintă caracteristici de calitate și performanțe normale, la care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil, date fiind natura produsului și declarațiile publice privind caracteristicile concrete ale acestuia, făcute de vînzător, de producător sau de reprezentantul autorizat al acestuia, în special prin publicitate sau prin înscriere pe eticheta produsului.

(3) Nu se consideră a fi o neconformitate în sensul prezentului articol dacă, în momentul încheierii

contractului de vânzare-cumpărare, consumatorul a cunoscut sau nu putea, în mod rezonabil, să nu cunoască această neconformitate ori dacă neconformitatea își are originea în materialele furnizate de consumator.

(4) Vânzătorul nu este răspunzător de declarațiile publice menționate la alin.(2) lit.d), în oricare dintre următoarele situații, dacă demonstrează că:

- a) nu a cunoscut și nu ar fi putut, în mod rezonabil, să cunoască declarația în cauză;
- b) declarația a fost rectificată pînă la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare; sau
- c) decizia de a cumpăra produsul nu putea fi influențată de declarațiile publice în cauză.

(5) Orice neconformitate care rezultă dintr-o instalare incorectă a produselor se consideră echivalentă unei neconformități a produselor dacă instalarea este prevăzută în contractul de vânzare-cumpărare și produsele au fost instalate de vânzător sau pe răspunderea sa.

(6) Prevederile alin.(5) se aplică și în cazul în care produsul destinat a fi instalat de consumator este instalat de acesta și instalarea incorectă este datorată unei erori în instrucțiunile de instalare.”

10. Articolul 17:

la alineatul (3), textul „Lista produselor, serviciilor pentru care este obligatorie stabilirea termenului de garanție se aprobă de Guvern.” se substituie cu textul: „Termenul de garanție stabilit de producător sau vânzător pentru produsele de folosință îndelungată nu poate fi mai mic decît cel de garanție legală, prevăzut la art.18³ alin.(1).”

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care producătorul nu a stabilit un termen de garanție pentru produsele de folosință îndelungată, consumatorul beneficiază de drepturile prevăzute la art.18 alin.(2) dacă neconformitățile au apărut în termen de 2 ani de la livrarea produsului.”

11. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 18.** Drepturile consumatorului în cazul neconformității produsului

(1) Vânzătorul este răspunzător față de consumator pentru orice neconformitate existentă la momentul cînd a fost livrat produsul.

(2) În cazul unei neconformități, consumatorul are dreptul de a solicita vânzătorului să i se aducă produsul la conformitate gratuit, prin reparare sau înlocuire, conform alin.(3)–(12), ori să beneficieze de reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii pentru acest produs prin rezoluțiunea contractului, în condițiile alin.(14)–(16) și (20).

(3) Consumatorul are dreptul, la opțiunea sa, de a solicita vânzătorului în primul rînd repararea produsului sau înlocuirea acestuia, gratuit în fiecare caz, cu excepția situației în care măsura reparatorie respectivă este imposibilă sau disproporționată.

(4) Termenul „gratuit”, prevăzut la alin.(2) și (3), se referă la toate costurile necesare aducerii produsului la conformitate, inclusiv costurile poștale, de transport, manipulare, diagnosticare, expertizare, demontare, montare, manoperă, pentru materialele utilizate și ambalare.

(5) O măsură reparatorie se consideră ca disproporționată în cazul în care impune vânzătorului costuri nerezonabile în comparație cu cealaltă măsură reparatorie sau provoacă inconveniente consumatorului, luîndu-se în considerare:

- a) valoarea produsului, dacă nu ar fi existat neconformitatea;
- b) importanța neconformității;

c) posibilitatea realizării altei măsuri reparatorii fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator. Consumatorul decide asupra inconvenientelor ce le poate produce măsura reparatorie și poate solicita, la opțiunea sa, repararea sau înlocuirea produsului;

d) apariția în mod repetat a unei neconformități la produs după efectuarea deja a unei reparații.

(6) O măsură reparatorie se consideră ca imposibilă dacă vânzătorul nu poate asigura produse identice pentru înlocuire sau piese de schimb pentru reparație, inclusiv în cazul lipsei utilajelor sau a tehnologiei aferente.

(7) Orice reparație sau înlocuire a produselor este făcută în cadrul unei perioade de timp rezonabile, stabilite de comun acord, în scris, între vânzător și consumator, fără niciun inconvenient semnificativ pentru consumator, luîndu-se în considerare natura produsului și scopul pentru care

consumatorul a solicitat produsul. Perioada de timp stabilită nu poate depăși 14 zile calendaristice de la data la care consumatorul a adus la cunoștință vânzătorului neconformitatea produsului. Acest termen poate fi prelungit numai cu acordul consumatorului și este stipulat în contract.

(8) În cazul reparării produsului, în acesta se montează numai piese noi.

(9) În cazul reținerii produsului pentru reparare sau înlocuire, vânzătorul este obligat să elibereze consumatorului o dovadă în formă scrisă, care să conțină elementele de identificare a sa și a produsului reținut, precum și termenul de soluționare a reclamației.

(10) În cazul în care consumatorul a solicitat înlocuirea de către vânzător a produsului cu neconformitate cu un produs similar de alt model, se recalculează prețul de cumpărare.

(11) În cazul în care, la momentul adresării consumatorului, agentul economic nu dispune de un produs similar cu cel returnat, consumatorul este în drept să ceară restituirea contravalorii produsului, iar vânzătorul este obligat să primească produsul respectiv și să restituie suma plătită.

(12) În cazul în care în locul reparării produsului vânzătorul livrează un produs fără neconformitate, acesta poate cere consumatorului restituirea produsului cu neconformitate potrivit regulilor privind efectele rezoluției contractului.

(13) Consumatorul nu poate solicita înlocuirea produselor în cazul produselor second-hand.

(14) Consumatorul poate solicita o reducere corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii produsului prin rezoluția contractului în oricare dintre următoarele cazuri:

a) dacă nu beneficiază de dreptul de reparație sau de înlocuire a produsului;

b) dacă vânzătorul nu a efectuat măsura reparatorie într-o perioadă de 14 zile calendaristice;

c) dacă vânzătorul, prin măsura reparatorie efectuată, a provocat un inconvenient semnificativ pentru consumator;

d) la apariția unei neconformități la produs după efectuarea deja a unei măsuri reparatorii conform alin.(3)–(12), dacă consumatorul a refuzat repararea sau înlocuirea produsului;

e) la depistarea neconformității produsului în termen de 6 luni de la livrarea produsului, dacă consumatorul a refuzat repararea sau înlocuirea produsului.

(15) Suma reducerii prețului la produsele neconforme se stabilește cu acordul ambelor părți (vânzător și consumator).

(16) Consumatorul nu are dreptul să solicite restituirea contravalorii produsului prin rezoluția contractului dacă neconformitatea este minoră. Se consideră minoră neconformitatea care nu exercită o influență substanțială asupra utilizării produsului.

(17) În cazul produselor alimentare, farmaceutice necorespunzătoare cerințelor prescrise sau declarate, vânzătorul este obligat, la cererea și opțiunea consumatorului, să le înlocuiască sau să restituie contravaloarea acestora.

(18) La restituirea contravalorii se ia în calcul prețul produsului la data examinării reclamației – în cazul în care prețul lui s-a majorat, și prețul la data procurării – în cazul în care prețul lui s-a micșorat.

(19) Vânzătorul, prestatorul au aceleași obligații pentru produsul, serviciul înlocuit ca și pentru produsul vândut, serviciul prestat inițial.

(20) Reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii produsului în cadrul termenului de garanție, în caz de deficiențe care nu sînt imputabile consumatorului, se face necondiționat de către vânzător într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit în contract.

(21) În cazul produselor electrice de uz casnic, vânzătorul este obligat, la înaintarea de către consumator a cerinței întemeiate conform prevederilor alin.(2), să pună la dispoziția acestuia gratuit, în termen de 3 zile, pe perioada remedierii, un produs similar, suportînd cheltuielile de transport.

(22) În cazul depistării deficiențelor la produse constituite din elemente separate în diverse garnituri, seturi, care au termenele lor de garanție, consumatorul are dreptul să înainteze una din revendicările stipulate la alin.(2) atît în privința întregii garnituri, întregului set, cît și a unor piese defectate.”

12. Legea se completează cu articolele 18¹–18⁵ cu următorul cuprins:

„**Articolul 18¹**. Drepturile consumatorului în cazul neconformității serviciului prestat

(1) În cazul serviciilor, remedierea gratuită a deficiențelor apărute care nu sînt imputabile consumatorului, înlocuirea gratuită, reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii se aplică la constatarea deficiențelor în timpul prestării sau recepționării serviciului ori în cadrul termenului de garanție și se face necondiționat de către prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit în contract.

(2) Prestatorul asigură toate operațiunile și suportă toate cheltuielile necesare pentru remedierea deficiențelor constatate la serviciile prestate, înlocuirea produselor utilizate în cadrul serviciilor respective, inclusiv transportul, manipularea, diagnosticarea, expertizarea, demontarea, montarea și ambalarea acestora, sau pentru restituirea contravalorii serviciilor necorespunzătoare în cadrul termenului de garanție.

(3) Consumatorul are dreptul să rezilieze contractul de prestare a serviciului de calitate corespunzătoare în orice moment, cu condiția că achită prestatorului o parte din preț, proporțională cu partea din serviciul prestat pînă la primirea de către prestator a avizului de reziliere a contractului, dacă contractul nu prevede altfel.

Articolul 18². Acțiunea în regres

Dacă vânzătorul este răspunzător față de consumator pentru neconformitatea rezultată dintr-o acțiune sau dintr-o omisiune a producătorului ori a unui agent economic din același lanț contractual, vânzătorul are dreptul să intenteze acțiune de regres împotriva celui responsabil de neconformitate, în condițiile legii.

Articolul 18³. Termene

(1) Răspunderea vânzătorului, conform prevederilor art.18, este angajată dacă neconformitatea apare într-un termen de 2 ani, calculat de la livrarea produsului. În cazul în care producătorul a stabilit un termen de garanție comercială mai mare decît cel de garanție legală de 2 ani, răspunderea vânzătorului, conform prevederilor art.18, este angajată dacă neconformitatea apare în cadrul termenului de garanție comercială oferit.

(2) Pentru produsele a căror durată de funcționare este mai mică de 2 ani, termenul prevăzut la alin.(1) se reduce la această durată.

(3) În cazul produselor second-hand, consumatorul și vânzătorul pot conveni reducerea termenului prevăzut la alin.(1), dar nu la mai puțin de 1 an de la data livrării produsului.

(4) Consumatorul trebuie să informeze vânzătorul despre neconformitate în termen de pînă la 2 luni de la data la care a constatat-o.

(5) Pînă la proba contrară, orice neconformitate depistată în termen de 6 luni de la livrarea produsului se prezumă că a existat la momentul livrării acestuia, cu excepția cazurilor în care prezumția în cauză este incompatibilă cu natura produsului sau natura neconformității.

(6) La înlăturarea deficiențelor prin înlocuirea unei piese de schimb sau a unei părți componente a produsului, pentru care sînt stabilite termene de garanție, termenul de garanție pentru noile piese de schimb sau părți componente se calculează din ziua eliberării produsului reparat către consumator.

(7) Pentru produsele de sezon (încălțăminte, articole vestimentare, produse din blană etc.) procurate pînă la începerea sezonului respectiv, termenul de garanție se calculează de la începutul sezonului: pentru perioada de iarnă – de la 1 octombrie, pentru perioada de vară – de la 1 aprilie.

(8) Data achiziționării produsului se stabilește în baza bonului de casă sau a oricărui alt document care confirmă achiziționarea produsului ori în baza altor mijloace de probă (inclusiv depozițiile martorilor) care pot permite stabilirea datei și a locului de achiziționare.

(9) Perioada în decursul căreia produsul nu a fost utilizat din cauza remedierii deficiențelor prelungește, în mod corespunzător, termenul de garanție. Curgerea termenului de garanție se suspendă din momentul sesizării vânzătorului pînă la aducerea produsului în stare de funcționare corespunzătoare.

(10) În cazul unor vicii ascunse, apărute după expirarea termenului de garanție, termenul stabilit la art.18 alin.(7) și (20) curge de la data finalizării expertizei tehnice efectuate la solicitarea consumatorului de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea.

(11) În cazul serviciilor de reparație a produselor de folosință îndelungată în perioada postgaranție, termenul minim de garanție constituie 6 luni.

Articolul 18⁴. Garanții

(1) Garanția este obligatorie din punct de vedere juridic pentru ofertant, în condițiile stabilite în certificatul de garanție și în publicitatea aferentă.

(2) Certificatul de garanție cuprinde mențiuni cu privire la drepturile conferite prin lege consumatorului și atestă în mod clar că aceste drepturi nu sînt afectate prin garanția oferită.

(3) Certificatul de garanție precizează conținutul garanției și elementele esențiale necesare pentru a face reclamații în temeiul garanției, în special:

a) elementele de identificare a produsului;

b) termenul de garanție;

c) domeniul teritorial al garanției;

d) modalitățile de asigurare a garanției – reparare, înlocuire, restituire a contravalorii, condițiile și termenul de realizare a acestora;

e) denumirea și adresa garantului (ale producătorului, vânzătorului și ale întreprinderii specializate în deservire tehnică).

(4) Certificatul de garanție se redactează în termeni simpli și ușor de înțeles, în limba de stat.

(5) Certificatul de garanție se oferă pe suport de hîrtie sau pe orice alt suport durabil, disponibil și accesibil consumatorului.

(6) În cazul în care garanția nu respectă prevederile alin.(2)–(4), valabilitatea acesteia nu este afectată, consumatorul avînd dreptul de a solicita vânzătorului îndeplinirea garanției, în condițiile legii.

(7) Clauzele contractuale sau înțelegerile încheiate între vânzător și consumator înainte ca neconformitatea să fie cunoscută de consumator și comunicată vânzătorului, care limitează sau înlătură, direct ori indirect, drepturile consumatorului prevăzute de prezenta lege, sînt nule de drept.

(8) Drepturile consumatorilor prevăzute la art.18, 18¹, 18³ și la art.18⁴ alin.(1)–(7) sînt exercitate fără a aduce atingere altor drepturi pe care consumatorul le poate invoca conform prevederilor legale care reglementează răspunderea contractuală sau necontractuală.

Articolul 18⁵. Modul de depunere și soluționare a reclamațiilor

(1) În perioada termenului de garanție, consumatorii depun reclamațiile referitoare la produsele necorespunzătoare inițial vânzătorului sau prestatorului.

(2) Odată cu depunerea reclamației, consumatorul prezintă o copie de pe bonul de casă sau o copie de pe alt document care confirmă efectuarea cumpărăturii (inclusiv certificatul de garanție).

(3) Dacă vânzătorul, prestatorul refuză să satisfacă reclamația consumatorului conform prevederilor art.18 alin.(2) și art.18¹ alin.(1), ei sînt obligați să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește deficiențele apărute la produsul vîndut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data depunerii reclamației de către consumator. În caz contrar, ei sînt obligați să îndeplinească cerințele prevăzute la art.18 alin.(2) și art.18¹ alin.(1) conform opțiunii consumatorului.

(4) În cazul refuzului de a satisface reclamația consumatorului prin repararea sau înlocuirea gratuită, reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii pentru produsul neconform sau serviciul prestat neconform, vânzătorul, prestatorul prezintă acestuia refuzul în scris. Neprezentarea refuzului în termenul stabilit la alin.(3) se consideră refuz tacit.

(5) În cazul în care consumatorul nu este de acord cu rezultatele examinării reclamației sau în cazul refuzului de a satisface reclamația, consumatorul are dreptul să se adreseze organelor abilitate cu funcții de protecție a consumatorilor sau, conform procedurii civile, în instanța de judecată, anexînd la petiție copia de pe răspunsul vânzătorului sau, în cazul refuzului tacit, documentele care confirmă depunerea reclamației în adresa vânzătorului.”

13. La articolul 19:

alineatul (1) se completează în final cu cuvintele „ , , cu efectuarea, în cazul diferenței de preț, a

recalculului corespunzător”;

articolul se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Lista produselor nealimentare de calitate corespunzătoare ce nu pot fi înlocuite cu un produs similar este prezentată în anexa la prezenta lege.”

14. Articolul 25:

la alineatul (1), cuvintele „altă documentație” se substituie cu cuvintele „alte documente”;

la alineatul (2), cuvintele „plasarea pe piață” se substituie cu cuvintele „punerea la dispoziție pe piață”;

la alineatul (6), cuvântul „documentația” se substituie cu cuvântul „documentele”.

15. Articolul 27:

la alineatul (2), litera e) va avea următorul cuprins:

„e) organizează activitatea Consiliului coordonator pentru protecția consumatorilor și supravegherea pieței (în continuare – *Consiliul coordonator*), organ consultativ care întrunește reprezentanți desemnați ai autorităților administrației publice centrale, ai autorităților de supraveghere a pieței, ai organului vamal, ai asociațiilor obștești de consumatori și ai asociațiilor profesionale sectoriale;”

la alineatul (3):

litera g) va avea următorul cuprins:

„g) efectuează controlul respectării prevederilor legislației în domeniul protecției consumatorilor, controlul respectării cerințelor privind siguranța produselor nealimentare, introduse sau puse la dispoziție pe piață destinate consumatorilor;”

alineatul se completează cu litera g¹) cu următorul cuprins:

„g¹) efectuează supravegherea pieței privind conformitatea produselor nealimentare, introduse sau puse la dispoziție pe piață, cu cerințele esențiale aplicabile, precum și controlul conformității serviciilor prestate cu cerințele prescrise și/sau declarate;”

litera h) va avea următorul cuprins:

„h) efectuează prelevări de probe de produse nealimentare puse la dispoziție pe piață pentru analize și încercări în laboratoare acreditate;”

la litera i), cuvintele „controlul metrologic legal, inclusiv” se exclud;

la litera l), după textul „art.18” se introduce textul „ , 18¹ și 18⁵”;

la litera q), după cuvântul „conformității” se introduce cuvântul „acreditate”, iar cuvintele „plasate pe piață” se substituie cu cuvintele „puse la dispoziție pe piață”;

la alineatul (4), cuvintele „ , precum și Regulamentul privind modul de efectuare a activităților de supraveghere a pieței” se exclud;

la alineatul (5):

în partea introductivă, cuvintele „Consiliul Coordonator în domeniul Protecției Consumatorilor” se substituie cu cuvintele „Consiliul coordonator”;

litera f) se abrogă.

16. La articolul 32 alineatul (1), textul „art.18 alin.(1)” se substituie cu textul „art.18 alin.(7) și (20) și art.18¹ alin.(1)”.

17. Legea se completează cu articolul 34¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 34¹.

Prezenta lege este compatibilă cu prevederile art.1, 5–9, 11–13 și ale anexei I și parțial compatibilă cu prevederile art.3 și ale anexei II ale Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr.2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 149 din 11 iunie 2005, de asemenea este compatibilă cu prevederile Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L171 din 7 iulie 1999.”

18. Legea se completează cu o anexă cu următorul cuprins:

LISTA
produselor nealimentare de calitate corespunzătoare
ce nu pot fi înlocuite cu un produs similar

1. Articole de bijuterie (articole din metale prețioase, cu pietre scumpe, din metale prețioase și montate cu pietre semiprețioase și sintetice, pietre prețioase șlefuite).
2. Confecții și articole din tricot (articole de lenjerie de corp, lenjerie de pat, articole de ciorăpărie).
3. Articole de igienă individuală (periuțe de dinți, piepteni, agrafe, bigudiuri, pensete, aparate de ras manuale sau electrice și alte articole destinate îngrijirii corpului).
4. Articole de parfumerie și cosmetică.
5. Mărfuri textile (țesături din bumbac și tip bumbac, in și tip in, lână și tip lână, mătase și tip mătase, panglici, bandă de bordură etc.).
6. Cabluri (conduțe electrice, cabluri, șnururi).
7. Materiale de construcție și de finisare, alte mărfuri comercializate la metraj (linoleum, peliculă, mochetă etc.).
8. Produse și materiale din mase polimerice ce au contact cu produsele alimentare, inclusiv cele jetabile (veselă și accesorii pentru servitul mesei și bucătărie), ambalaje, articole pentru păstrarea și transportarea alimentelor (canistre, bidoane, butelii, butoaie).
9. Produse chimice de uz casnic, pesticide și preparate agrochimice.
10. Mobilă de menire socială (garnituri și seturi).
11. Autoturisme și articole moto-velo, remorci și agregate, mijloace mobile pentru mica mecanizare a lucrărilor agricole, nave pentru plimbări și alte mijloace de transport naval de menire socială.
12. Mărfuri tehnice complexe de uz casnic pentru care sînt stabilite termene de garanție (aparate electrocasnice, aparate radioelectronice, aparate de calcul și multiplicare, articole foto-chino, aparate de telefon (fixe și mobile) și de faximil, instrumente muzicale electrice, echipamente și utilaje ce funcționează cu gaze și dispozitivele acestora).
13. Articole pentru profilaxia și tratamentul unor boli în condiții de domiciliu (articole pentru ocrotirea sănătății publice și pentru igienă din metal, cauciuc, textile și alte materiale, instrumente, dispozitive și aparate medicale, remedii pentru igiena cavității bucale, lentile pentru ochelari, articole pentru îngrijirea copiilor, preparate farmaceutice).
14. Jucării.”

Art.II. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 6 luni de la data publicării.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu aceasta.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Andrian CANDU

Nr.187. Chișinău, 22 iulie 2016.